

[Nør Christensen]

middagen under et samråd i Folketingets Retsudvalg.

Det er oplysninger, der i og for sig bekræfter, hvad Centrum-Demokraterne har stået for, og hvad vi har skrevet i vores lovforslag, et lovforslag, der går ud på at hæve hastighedsgrænserne til 120 km/t på motorveje og 100 km/t på det højklassede motortrafikvejnet, det vil sige vejnet uden niveauskæring.

Jeg tager også ordet, fordi jeg synes, vi under andenbehandlingen fik en sådan lidt skæv debat, hvor man kom væk fra det, der egentlig var realiteten. Derfor gentager jeg, hvad lovforslaget handler om.

De oplysninger, der kom frem under samrådet, var, at der på vort motorvejsnet hvert år dræbes ca. 20 mennesker. Det er naturligvis beklageligt, og alle ærgrer sig over, at det sker. Men det, der er afgørende, er, at det blev oplyst, at det i hovedparten af disse tilfælde intet som helst havde med farten at gøre. Det drejede sig om berusede personer, som på en eller anden måde havde forvildet sig ind på motorvejsnet, hvor de selvsagt ikke må være; det var gående personer, der krydsede motorvejen, og det var også gående personer, som af en eller anden grund – f.eks. at de var kørt tør for benzin – gik på motorvejen, og endelig var der tale om kørsel imod færdselsretningen på motorvejen.

Jeg siger disse ting, fordi det, at man hæver hastighedsgrænsen, ikke har noget som helst med at gøre med en forøgelse af antallet af trafikdræbte på vort motorvejsnet, når man samtidig i lovforslaget kan se, at vi er overbeviste om, at meget af trafikken vil blive ført fra det sekundære vejnet ind på motorvejsnet.

Jeg mener, at det er oplysninger, der er væsentlige og vigtige for Folketinget, inden man skal tage stilling ved tredje behandling, og jeg beder justitsministeren om at gå på talerstolen og – så vidt det overhovedet er gørligt – bekræfte, hvad jeg her har givet udtryk for som min opfattelse af og mit referat af, hvordan jeg forstod det pågældende samråd.

Jeg har i øvrigt i mellemtiden også haft lejlighed til i EF i transportudvalget og turistudvalget at lytte til en debat om hastigheder, og under denne debat blev det oplyst, at f.eks. i Vesttyskland foregår 27 pct. af al kørsel på motorveje, og antallet af uheld her drejer sig kun om 0,3 pct. af samtlige uheld. Jeg gør opmærksom på, at man i Vesttyskland har fri hastighed, altså

valgfrihed. Det vil sige, at bilisterne kun skal tage højde for, at man skal køre med »en efter forholdene passende lav hastighed«, som det hedder. Det er også et argument, synes jeg, som Folketinget skal have viden om og indsigt i, inden man tager stilling til dette lovforslag ved tredje behandling.

Så har jeg også i går haft lejlighed til at lytte til en debat i Ingeniørforeningen, og jeg må nok sige, at det var en glædelig debat, for det lykkedes mig at få en sagkyndig til at indrømme, at den kampagne, som blev ført for år tilbage af Rådet for Større Færdselssikkerhed, gående ud på, at farten dræber to hver dag, var forkert og urimelig. Jeg valgte naturligvis selv at bruge et stærkere udtryk.

Det er ikke farten alene, der dræber. Vi har gang på gang fremført den påstand, at det er 80 cm bag rattet, at fejlen ligger. Det er den påstand, der er den korrekte, og vi skal måske i stedet overveje en bedre køreuddannelse.

Erling Christensen (S):

Jeg må dog i hvert fald glæde mig over, at vi indtil nu ikke har haft den usmagelige debat, som fandt sted ved andenbehandlingen.

De oplysninger, hr. Nør Christensen fremkommer med, at hastighederne ikke har den store betydning, er jo modbevist i de svar, vi har fået under sagens behandling. Jeg kan bare henvise til de bilag, der er optrykt i betænkningen, og som klart viser fra undersøgelser i USA, at dér, hvor man har tilladt højere hastigheder på motorveje, har det betydet flere dræbte.

Jeg synes, man godt kunne have medtaget den indfaldsvinkel vedrørende hastighederne her, som også hr. Nør Christensen var inde på, om de dræbte og de tilskadedkomne i trafikken. Jeg har nævnt det tidligere her fra talerstolen. Der er masser af tragedier i familier, der er blevet udsat for trafikuheld med dræbte, med tilskadedkomne, med invaliditet for resten af livet. Jeg synes, vi burde beskæftige os mere med disse ting frem for at tale om, hvor frit man kunne køre og dermed måske skade andre – med de tragedier til følge, som jeg har nævnt her. Det er mere vores opgave i Folketinget, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg kan ikke gøre for, at hr. Erling Christensen åbenbart ikke har koncentreret sig om dette